

DISCURS DEL PRESIDENT FERRAN PIQUÉ A L'ACTE DE COMMEMORACIÓ DEL 90È ANIVERSARI DE LA FNEC

Avui commemorem el 90è aniversari de la FNEC certificant la renovació del nostre compromís amb Catalunya. Un acte de renovació d'un compromís que des de fa 9 dècades és el motor diari de l'acció de la FNEC i dels seus estudiants, que fidels a l'esperit fundacional procurem fer de la militància a la FNEC, la millor forma de militància a la nostra Nació; i esdevenir un espai útil d'organització dels estudiants conjurats en favor d'ideals tan nobles com els que van motivar el nostre naixement: "l'ambició meridiana de catalanitzar la Universitat i fer-ne una eina al servei del país", fet clau per assolir la plenitud nacional de Catalunya que suposa la seva independència.

Un compromís que inequívocament s'ha evidenciat i manifestat -que personalitzeu i encarneu- tots els qui al llarg d'aquests 90 anys heu passat per la FNEC amb la voluntat de servei al país, i que heu mantingut aquesta actitud de militància -de sentit de país- al llarg de la vostra vida i en cadascun dels vostres àmbits -personal, professional o polític. A voltes, amb costos molt alts que s'han materialitzat en la repressió que diversos dels avui presents heu patit per la vostra fidelitat a fortes conviccions nacionals i a aquesta actitud individual de militància, molts cops adquirida arran de l'experiència del pas per la FNEC. Una FNEC, que heu convertit en la millor pedrera de patriotes.

Costos molt alts com els que als anys 30 va pagar Andreu Xandri amb la seva vida; el de les tortures a Via Laietana a Blanca Serra; la presó de Quim Forn, Oriol Junqueras o Josep Rull; o l'espionatge a Elisenda Paluzie, Pol Cruz, Ferran Bel o David Madí. Tots vosaltres amb quelcom en comú: haver passat per la FNEC quan éreu estudiants.

L'altre dia, preparant aquest discurs vaig parar-me a pensar en l'autèntica transcendència que té el fet que un sindicat d'estudiants nascut l'any 32 aconseguís la continuïtat en la seva missió al llarg de tantes generacions. Del valor que té, que avui ens sabem més que mai hereus dels visionaris que ara fa 9 dècades van propugnar el naixement de la FNEC; i que malgrat la curta

vida dels estudiants, els convulsos moments històrics, la clandestinitat, o la contínua repressió de qualsevol reivindicació nacional per part d'Espanya i d'un estat que té les grapes a la nostra nació des de fa més de 300 anys, la FNEC segueixi sent avui un espai útil d'organització, i de treball en favor de la nostra llengua, universitat, cultura i independència; fent certa la cita del President d'Honor, JV Foix: que “els estudiants, ultra estudiar, han d'esdevenir activistes d'allò que suposa la revitalització de la nostra cultura i l'elevació social i política del país”.

I és precisament en el moment actual, en què veiem com la nostra llengua recula, com som lluny de fer realitat els anhels d'independència del poble català, o com les institucions pròpies trontollen sovint per una falta de visió nacional com a patrimoni col·lectiu i de defensa de la seva dignitat; quan cal apel·lar **més** a l'esperit de la FNEC.

Perquè per sobre de tot, l'esperit de la FNEC és el d'una organització capaç de trobar en la transversalitat ideològica del reconeixement de Catalunya com a Nació i la seva aspiració a l'autodeterminació, així com de la lluita per Universitats modernes, de qualitat i compromeses amb el país, els millors punts de convergència per a treballar plegats per a un mateix objectiu comú, lluny de les lluites partidistes, els càlculs electoralistes i els interessos personals que tants cops ens han fet fracassar com a país.

Els qui heu passat per la FNEC sabeu que des de sempre hem rebutjat les actituds de resignació i complaença; malgrat la desídia generada pels partits polítics, les frustracions o els moments de desil·lusió col·lectiva com l'actual. Per això, avui reivindicuem el valor i la necessitat dels espais com la FNEC, que com a estudiants ens permeten sembrar el futur. Per aquest motiu, avui fem una crida a tots els estudiants que, **en lloc de preguntar-se què pot fer Catalunya i la Universitat per a ells, es pregunten què poden fer ells per a Catalunya i la Universitat.** I creieu-nos que ens esforçarem perquè la millor resposta a aquesta pregunta sigui “militar a la FNEC”. Perquè només des d'aquesta actitud de militància activa, de coresponsabilitat individual sobre el futur nacional, podrem aspirar a assolir els objectius més ambiciosos que ens plantegem com a país.

Avui, estenem la mà i obrim les portes de la FNEC a tots els estudiants que no es resignen davant de la situació de la llengua, malgrat la impotència que suposa el retrocés i les passes enrere a nivell nacional; mantinguem-nos fidels a la idea d'estudiants com a front de resistència, i col·lectiu organitzat, mobilitzat i sempre a l'avantguarda en la defensa de les causes justes que ens permeten imaginar un futur millor. Ens hi juguem molt, ens ho juguem tot. Si no som nosaltres, qui; i si no és ara, quan.

Avui commemorem el nostre 90è aniversari i ho fem fent un acte de memòria de la nostra història com a entitat i de la seva contribució a la història de Catalunya; conscients que igual que a la nostra Nació, és precisament la memòria allò que ens dóna identitat, i per aquest motiu, és imperatiu reivindicar-la i tenir-la present. Per saber d'on venim i cap a on anem; i perquè si perdem la memòria, perdem la Nació.

Avui, gairebé nou dècades més tard celebrem les nostres 90 primaveres amb l'orgull i la consciència tranquil·la de poder mirar enrere i saber-nos fidels als nostres orígens. Però alhora, amb la responsabilitat que suposa ser hereus de la nostra pròpia història i el deure de saber-nos-en fer dignes.

I saber-nos-en fer dignes passa per continuar estant a l'avantguarda en la defensa de la nostra llengua i cultura. Però també per seguir contribuint a la modernització i transformació de les nostres universitats. I alhora, esdevenir un actor actiu en el procés d'alliberament nacional de Catalunya.

La història de la FNEC és la història d'una entitat capaç de reinventar-se i d'adaptar-se contínuament, i de fer-ho sense renunciar al seu esperit fundacional i sense moure's ni un mil·límetre en la defensa dels ideals que la van inspirar. És això el que dóna sentit a la nostra tasca.

La missió de la Federació és ben vigent avui. I les nostres aspiracions difereixen poc de les d'aquells estudiants que fa 90 anys van impulsar la nostra creació: contribuir activament a fer de Catalunya, un país millor i lliure.

Però per fer-ho no en tenim prou només amb els estudiants -que hi serem, igual que hi vam ser a la Caputxinada, a les manifestacions contra un estatut d'autonomia que no era prou ambiciós i que s'ha acabat demostrant, al procés i al referèndum de l'1 d'octubre, entre d'altres-; per fer-ho necessitem que cadascú des dels **rectors** -que necessitem que protegeixin la llengua, assegurin la millor formació universitària per disposar de capital humà ben format, i que les universitats estiguin compromeses amb la cultura i els drets civils i nacionals-, els **governants, i cadascú** des del seu àmbit personal i de responsabilitat faci certa la frase que pronunciava l'any 34 el President Companys: *L'hora és greu i gloriosa. L'esperit del President Macià, restaurador de la Generalitat, ens acompanya. Cadascú al seu lloc i Catalunya i la República en el cor de tots.*

Que el "*cadascú al seu lloc i Catalunya al cor de tots*" sigui la millor garantia per revitalitzar el país, la millor esperança per tenir un rumb conjunt i un projecte compartit per superar el desànim que plana en aquests temps difícils i assolir d'una vegada per totes els objectius fundacionals de la Federació.

Si el Trencadís de Gaudí és una característica molt singular de l'arquitectura catalana i, en cert sentit, una metàfora de la bellesa que es pot aconseguir amb la suma de trossos de múltiples procedències; fem que l'esperit de la FNEC de servei al país i a la Universitat sigui la característica singular d'unió dels estudiants de Catalunya per edificar una Catalunya nacionalment lliure, socialment justa i culturalment rica.

El destí de la FNEC depèn exclusivament de la constància, de la força i -sobretot- de la unitat de la seva gent. La història ha demostrat que la FNEC ha estat forta quan s'ha mantingut transversal en la vida social i política de l'independentisme català; quan ha promogut una militància patriòtica deslliurada per complet dels interessos partidistes, és quan ha esdevingut un actiu de valor imprescindible pel país. Per això, una FNEC amb vida pròpia continua sent la

millor opció que es pugui oferir a l'independentisme i al moment nacional actual. Però sobretot, és el país que necessita una FNEC amb vida pròpia. Perquè Catalunya requereix -ara més que mai- que les elits empresarials, polítiques, acadèmiques i culturals que lideraran el país en el futur ho facin des d'un compromís indestructible amb la independència de Catalunya i des dels valors insubornables del nacionalisme cívic català.

Companys estudiants, els nostres predecessors van escriure la història que ens porta avui aquí. Ara ens toca a nosaltres seguir-la escrivint i decidir amb quina tinta s'escriuran les pàgina de la història de Catalunya i de la FNEC dels anys 20 del segle XXI. Sentim-nos-en responsables i siguem l'esperança que sembla un futur millor per al seu poble.

Moltes gràcies a tots. Acabo parafrasejant Salvador Espriu: "Ens mantindrem fidels per sempre més al servei d'aquest poble"

Visca Catalunya lliure, i visca la FNEC!